

מסורת הש"ס

הגהות הב"ח
(א) בפסגה שמה אומר
הוא לו לא:

גליון הש"ס
בד"ר ר"ח אפר אבי
מודה וכו' ודלועין לא
משתמע. ע' מולין דף קד
ע"א מד"ה הא שפ:

[illegible]

הנודר מן הירק מור
אוסר אמרו

הַגִּנּוּדִּי מִן הַיָּד מוֹתֵר בְּדִלּוּעִין וְרַבִּי עֲקִיבָא
 "אוֹמֵר אֲמַר לֹא לְרַבִּי עֲקִיבָא וְהָלֹא
 אוֹמֵר אֲדָם לְשִׁלּוֹחַ קֹחַ יֶדֶק וְהוּא אוֹמֵר לֹא
 מִצְוָתִי אֲלֵא דִלּוּעִין אֲמַר לָהֶם כֵּן הַדְּבַר אוֹ
 שְׁמָא אוֹמֵר הוּא ⁽⁶⁾ לֹא מִצְוָתִי אֲלֵא קִטְנִית
 אֲלֵא שֶׁהַדִּלּוּעִין בְּכָלל יֶדֶק וְקִטְנִית אֵינוֹ בְּכָלל
 יֶדֶק יֵאֻסֹּר בְּפֹל הַמְצִיר לֹחַ וּמוֹתֵר בִּיבִישׁ:
גמ' הַגִּנּוּדִּי מִן הַיָּד כֹּחַ וְהָאֵל מִן יֶדֶק נִדָּר אֲמַר
 עֲשֹׂה לֹא בְּאוֹמֵר יֶדֶק קִדְרָה עָלֶי וְדִילְמָא יֶדֶק
 הַנֶּאֱכָל בְּקִדְרָה קָאֵר יֵאֻמֹּר יֶדֶק הַמִּתְבַּשֵּׁל
 בְּקִדְרָה עָלֶי כְּמָא קָא מִפְּלַג רִבְנָן סְבִירִי כֵּן
 מִלְּתָא דְצִדְרִי שְׁלִיחָא לֹאמְלוֹכִי עָלָה לֹא
 מִינִיָּה הוּא וְרַבִּי עֲקִיבָא סְבִירִי יֵכֵל מִלְּתָא
 דְּמִמְלִיךְ שְׁלִיחָא עָלָה מִינִיָּה הוּא אֲמַר אֲבִי
 רַבִּי מִדּוּרָה רַבִּי עֲקִיבָא לַעֲנִין מַלְקוֹת שְׁאִינוֹ לֹקֶה
 יִתְּנֵן הַחֵם יִהְיֶה שְׁעִשָּׂה שְׁלִיחוֹתוֹ בְּעַל
 הַבֵּית מַעַל לֹא עֲשֵׂה שְׁלִיחוֹתוֹ שְׁלִיחַ מַעַל
 מִמָּן תָּנָא אֲמַר רַב חֲסִידָא מִתְּנִיתִין דְּלֹא
 בְּרַבִּי עֲקִיבָא ⁷דִּתְּנֵן כִּינֵד יֵאֻמֵּר לוֹ חֵן בִּשְׁר
 לְאוֹרְחִים וְנָתַן לָהֶם כְּבֹד תֵּן כְּבֹד וְנָתַן לָהֶם
 כְּשֶׁר שְׁלִיחַ מַעַל וְאִי רַבִּי עֲקִיבָא הָא א"ר
 עֲקִיבָא כֹל מִלְּתָא דְּמִמְלִיךְ עָלָה שְׁלִיחַ מִינִיָּה
 הוּא לְמַעוֹל בְּעַל הַבֵּית וְלֹא לְמַעוֹל שְׁלִיחַ
 אֲמַר אֲבִי אִפִּילוּ תִּימָא רַבִּי עֲקִיבָא
 מִי

פאך לא עשה שליחותו שליח מעל: אמר לשלוחו תן כסף לאורחים
 תן להם כסף שליח מעל. דלא עשה שליחותו דאין כבד בכלל כסף:
 ר"ע. ה"א אמר כבד בכלל כסף היו דמילתא דמילתין עליה שליח
 ימיה הו"א ור"י אמר: דלא דמי כסף השתא אורחים הוא לאחיותו דמי
 גר לו תן כסף לאורחים ולא היה לו כסף אלא כבד דכרו וזמר אין לי
 א' כבד וכמאן דממילך דמי: למעול בעל הכיס. דהא עשה שליחותו:
 תרץ

דורה לרביי אהא ירק הנאכל חי ובקדרה כגון שומ' וחרה אבל דירנה
אמר המהבשל משמע ערק דעכו שכל טוב ואין דרך לנאכל חי
ומכל כמוהו שהא חי בלדד המהבשל כולו שמתבשל אע"י שלפעמים
לגו' נא בנתון שאין נאכלין אלא מבושלין אמר ירק המהבשל בקדרה
לגו' נא מלקוט שאינו לוקט. דמיון "דללושין" שם משמעי' בדהיא אלא
שפסיקא הייך לא לקי: מן הסם. מחמי' היא במסכת מעילה ד' ו'
כד עבירה שאני מעילה דלפנין מחמי' מתורה מדרשתא בפי'
עבד: מאן נא אמר ר' יוחנן מנסיין. כולה דלא כר' עקיבא
ס' כד מיקרי לא על פשה וליחוטו דלא כרבי עקיבא דלא דתמן ק'
אמר דלחיא דלא כר"ע דלחי' רישא ודאי דכרי הכל היא אבל ספי'
מילתא דומילין שלום מניה והא עבד דומילין מנסי'
מילתא דומילין לענין מלקוט שאינו לוקט. כר' רישא
לגו' בשר (משמע) ערק רבייא הייב' כ' אמר ליה בעל הבית
הייב' דמדה רמי עקיבא

הַנְּדוּד מן הירק מוסר כִּדְלוּעִין כו'. דלג הוא ירק אלא פרי.
ואת דמפרשי דקסא ירק נאכל כמות שהוא חי ודלועין
אין כן: והוא אומר לא מלאכי אלא דילועין. אלא לא מיקרו
ירק דאי מיקרו ירק יקסא: אמר להם כן הדבר. מזה אני מביא

המלרי לה. דכל שהוא לה ירק
הוי: גמ' והא מן ירק נדר.
לרבי עקיבא פריך היכי אסר
דלעין דהא מן ירק נדר ודלועין
יניהו אלא פרי דבשלותא פול המרי
אי' דכיון שעוסי' ממנו דגן כשהוא
יש ומקמי הכי לא עד ההיא שעתא
ירק היו ולא פרי אלא דלועין קשיא.
ואף ע"ג דר"ע יהיב טעמא דמימליך
עליה שילא לא פני לה הוה טעמא
כיון דמן ירק נדר ודלועין לאו ירק
יניהו: אמר עולא באומר ירקי
קדרה עלי. וכיון דמיתר לשיניה
למיכלל דלועין אחי ירק דמימליך
שילח עליהו: ודילמא ירק
באכול בקדרה קאמר. דכיון דלועין
ליתנהו בכלל ירק לית לך לרבייהו
מיתורא דלשיניה אלא מאי דליכא
לספוקי דשמעת מיניה כגון שומים
ובללים הכאים להטעים את הקדרה
אבל דלועין לא משמעני מיניה דירקי
קדרה להטעים את הקדרה משמע:
באומר ירק הפכוכל בקדרה עלי.
וכל כה"ג סבירא ליה לרבי עקיבא
דכיון דלועין ממליך שילח עליהו
אמר כן ורבענ כבדי דכיון דלרקי
לאמלודי עליהו לאו מיניה הוא.
וקיי"ל כר' עקיבא כמו שנפרש לפנינו

אָסור כפרי האדמה אחר ירק קדרה עלי אסור בפירות האדמה
הנאים להכשיר המאכל כשומים וצללים ומוטר דלועין אחר ירק
המתבשל בקדרה עלי אסור בכל פירות האדמה דומתין שיהא
עליהו כי אחר ליה משלח אחר, ואיז דמפרשי והא מן ירק נדר
דקטת ירק נאכל כמות שהוא חי ורקר עולא באומר ירק קדרה על
דכיון דאחר הכי אפילו ירק המתבשל בכלל ודילמא ירק הנאכל
בקדרה קאמר דכיון דקטת ירק נאכל כמות שהוא חי ואמר ירק
שזין נאכלין מיס כלל לא ופקיקין וירקן המתבשל בקדרה על דכיון
דלועין. ונמצא עכשיו לפי דרך זה דעוד מן ירק אסור בירק
כלל כי אחר ירק קדרה על אסור אף בנאות שנאכלין מיס ומנושלין
אסור אף בנאות שזין נאכלין כלל בשול: **אמר רבי מודה ר"ע**
ברביא דלישניה א"ע דממליך שיהא עליה לא מחסרי בודאי אלא
השלים **עשה שלוחו צל הבית מעל**. דלע"ג דקיי"ל אין שלח
ידקדושין (ע"ג כ:): **לא עשה שלוחו שלח מעל**. דלעתא דנפשיה
ומר מאן תנא הוה דמפרש ואילו דלמור לו תן בשר לאורחים ונתן
בשר לאורחים וכו' סיפא דהיא דהשלים עשה שלוחו היא ומפסיא
דהיא פירושא דרישא דלא כרבי עקיבא דאי רבי עקיבא הא אמר
בד הלך עשה שלוחו מוקרי ומעושל צל הבית דהיי דלמרינן
דרוקא בנמדי דלא משתמע אלא מרבינא דלועין כלל כד
לם בשר ונתן להם כד למעושל צל הבית ולא למעול שלח:
מי

תוספות

א א ב ג ד ה ו ז ח ט י יא יב יג יד
טו טז יז יח יט כ כא כב כג כד כה
כו כז כח כט ל לא לב לד לה לו לז
לח לט מ מא מב מד מע נ נו נא נב
נד נה נז נח נט ס סא סב סג סד
סה סז סח סט ע עא עב עג עד עה
עז עח עט פ פא פב פג פד פע פז
פח פט צ צא צב צג צד צה צז צח
צט ק קא קב קג קד קה קז קח קט
ר רא רב רג רד רה רז רח רט ש שא
שב שג שד שה שז שח שט ת תא תב
תג תד תה תז תח תט

מוסף רש"י

[illegible][illegible]